

یادداشتی از محمد حسین فتحی؛

حرف پزشکان وحی منزل نیست

فیلمنامه مغز استخوان دو پاره است، اما منسجم به یک نقطه، پیرنگ اصلی قصه مبحث بیماری و درمان فرزندی است که نیاز به یک عمل سخت و متفاوت دارد

به گزارش خبر، محمد حسین فتحی در یادداشت ارسالی با موضوع "حرف پزشکان وحی منزل نیست" به پایگاه خبری گزارش خبر آورده است؛ در این فیلم، شخصیت مادر (بهار) به واسطه ی تشخیص پزشکی به آنچنان تکاپویی می افتد که گویی زندگی خود رو به آتش کشیده است و پیرنگ قصه مجید و دادخواهی برادر مجید (نویدپور فرج) و رسیدن به حقیقت در مورد پرونده برادش، این دو مهم را نهایتا در نقطه تلاقی یعنی در ملاقات خصوصی زندان به نقطه اوج می رساند .

رمز موفقیت فیلمنامه ایجاد گره و موانع بسیار برای شخصیت اصلی است یعنی (بهار) اما در نهایت این شخصیت به مفهوم "پذیرش" در انتهای قصه نزدیک میشود اما به نوعی پیروز و دل آرام است که تلاش خود را کرده است.

اسامی شخصیت ها به هوشمندی انتخاب شده است.

شخصیت بهار (پریناز ایزدیار) شخصیتی که در فصل پاییز و خزان آیا به بهار می رسد؟

شخصیت حسین (بابک حمیدیان) آیا این فرد نیکو از خود گذشتگی می کند؟

شخصیت مجید (جواد عزتی) آیا این شخصیت، کلام آخر را به حق می زند؟

این فیلم با احتیاط به نقد سیستم بهداشت جهانی و علوم پزشکی پرداخته است که نه تنها بیمار بهبودی پیدا نمیکند، بلکه همراهان بیمار در اوج استرس به زحمت بسیار می افتند.

کارگردان در این فیلم موقعیت های سخت برای شخصیت ها ایجاد میکند، غالبا شخصیت ها بر سر دوراهی های قرار میگیرند که هر یک تاثیری ژرف بر دیگر شخصیت ها ایجاد میکنند.

در سکانس ملاقات خصوصی زندان ما از زبان شخصیت مجید (جواد عزتی) میشنومیم که تصمیم همسر سابقش (پریناز ایزدیار) درست نیست و این تصمیم مادرانگی خوبی برای فرزندش نخواهد بود.

کارگردان در این فیلم مفهوم مادرانگی و پدرانگی را به چالش میکشد تا مخاطب با بیشترین حد همذات پنداری کند که آیا شخصیت بهار مادرانگی خود را به درستی ایفا میکند! یا شخصیت حسین با توجه به این که ناپدری محسوب میشود آیا پدرانگی در حق فرزندش ایفا میکند و نتیجتا آیا شخصیت

مجید حاضر است فرزند دیگری به وجود بیاورد برای نجات نافرزندی دیگرش؟

این فیلم مخاطب را با یک سوال بسیار سخت همراه میکند: آیا این نوع فرزند آوری شایسته و انسانی است!؟

بازیگری در این فیلم به اندازه و درست ایفا میشود، هر یک از بازیگران به نقش خود رسیده اند و نقش خود را درک کرده اند.

نقش موسیقی در این فیلم بسیار برجسته است و با ایجاد فضا سازی به خلق موقعیت کمک بسیار کرده است .

و در نهایت باید از هریک از مخاطبین پرسید که آیا حرف هر پزشکی وحی منزل است؟

فیلمساز درجه ای برای مخاطبش در این فیلم باز میکند تا باگ های قانونی را ببیند، خلاهایی که گاهی با پول گها با زور و گها با ایجاد روابط پُر میشوند.

طبق منطق فیلم مغز استخوان که دوراهی هایی برای شخصیت هایش ایجاد میکند، به واسطه ایجاد یک سوال دوراهی برای مخاطبش ایجاد میکند ؛ این دوراهی شامل :عملی قانونی در برابر عملی غیر انسانی، یا عملی غیر قانونی در برابر عملی انسانیست.